

Nr 9.

Av herr **Ericsson** i Näs m. fl., om åstadkommande av ett enhetligt pris på flytande drivmedel i hela landet.

Kommunikationerna ha som alla veta den största betydelse för näringslivet för att bereda människorna största möjliga trivsel och bästa möjliga levnadsförhållanden. Också de av transporter och resor förorsakade kostnaderna påverka givetvis i hög grad berörda förhållanden. Höga transport- och resekostnader innebära en nackdel för befolkningen, och i vårt glesbebyggda land kommer detta till uttryck på ett kännbart sätt. De människor som bo i de allra glesast befolkade områdena ha, utom andra med glesbebyggelse sammanhängande svårigheter, också de högre transport- och resekostnaderna att bära.

Om man önskar åstadkomma så likvärdiga förhållanden som möjligt inom vårt land beträffande näringslivet och i fråga om levnadsförhållanden, måste alltså framstå som eftersträvansvärt att också söka utjämna kostnaderna för kommunikationerna. Förutom de allmänna rättvisesynpunkterna som tala för detta skulle det också främja den decentralisering av näringslivet och bebyggelsen som för många framstår som ytterst önskvärd. Priset på bensin och övriga drivmedel för motorfordon är emellertid nu högst olika i olika delar av landet, och prisskillnaderna äro ganska stora. Också inom samma län förekomma betydande prisdifferenser. Att åstadkomma en utjämning av priset på flytande drivmedel torde därför vara en angelägen sak. Lika väl som statens järnvägar hålla samma taxor inom hela landet oberoende av de olika bandelarnas varierande bärighet borde också ett enhetligt pris för flytande motorbränslen åstadkomma en önskvärd utjämning av transport- och resekostnader beträffande motortrafiken för hela landet.

Följande lösning bör kunna övervägas:

Bensinimporten till vårt land sker för närvarande genom nio bolag, vilka vid importtillfället till staten erlægga föreskriven bensinskatt. Bolagen skulle därtill erlægga en viss avgift per liter bensin så avpassad att de tänkta transportkostnaderna på den del av kvantiteten, som skall transporteras från importhamn (0-zon) till de andra prisområdena, slås ut på hela den importerade kvantiteten. Detta belopp plus 0-zonpriset skulle sedan bli utförsäljningspris i hela landet.

När bolagen därefter exempelvis kvartalsvis redovisade sin försäljning i de olika zonerna skulle sedan staten till bolagen restituera de transport-

kostnader från importhamn och till de olika priszonerna, varom förut talats. Ett liknande förfarande torde också kunna ske beträffande övriga flytande drivmedel för motorfordon.

På detta sätt skulle en utjämning i fråga om bensinpriset kunna ske utan att statsmedel behövde för detta ändamål tagas i anspråk och utan men för bensinimportörerna.

Med stöd av vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t ville anhålla om en skyndsamt utredning i avsikt att bl. a. med ovannämnda utgångspunkter söka åstadkomma ett enhetligt pris på flytande drivmedel i hela landet.

Stockholm den 16 januari 1951.

Gunnar Ericsson
i Näs.

J. H. Johansson
i Norrfors.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Sven J. Vigelsbo.

Ivar Johansson,
Mysinge.

David Boman
i Stafsund.

Rob. L. Jansson
i Aspeboda.

Anders Pettersson
i Dahl.